

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3342

4 pagini 20 bani

Joi, 5 mai 1955

— Luminoasa cale a presei comuniste pag. 2
 — Cel de al IV-lea concurs pe țara al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor pag. 2
 — Așa luptă ei pentru pace pag. 2
 — Intrecerea continuă pag. 3
 — Ce e nou la noi în sat pag. 3
 — În cinstea conferinței raionale U.T.M. pag. 3

— La însămînțatul porumbului pag. 3
 — Mișcări țărănești în regiunea Arad la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX — Aspecte din situația țărănimii și a proletariatului agricol la sfîrșitul secolului al XIX-lea pag. 3
 — Neguțătorii de fildeş de muscă pag. 4

— Imperialiștii americano-englezi pun la cale un nou pact agresiv pag. 4
 — Indonezia sprijină R. P. Chineză în problema Taiwanului pag. 4
 — Un ziar indian despre poziția S.U.A. față de propunerea lui Ciu En-lai pag. 4
 — Poporul japonez cere lărgirea relațiilor comerciale cu R. P. Chineză pag. 4

Ziua presei comuniste

Cu 43 ani în urmă, la 5 mai 1912 la Petersburg, a apărut primul număr al ziarului „Pravda”, întemeiat din inițiativa lui Lenin. De atunci, aniversarea apariției „Pravdei” a devenit pentru poporul sovietic, pentru oamenii muncii de pretutindeni sărbătoarea internațională a presei comuniste. Oamenii sovietici și, alături de ei, toți oamenii cinstiți din lumea întreagă, își exprimă în această zi — 5 mai — dragostea și încrederea lor în presa comunistă, luptătoare neobosită pentru triumful cauzei comunismului, pentru libertatea și fericirea întregii omeniri muncitoare.

Creată și educată de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, presa comunistă, în frunte cu „Pravda” a devenit arma cea mai eficientă a partidului, un înălțător propagandist, agitator și organizator colectiv în lupta pentru triumful orânduirii noi, socialiste, pentru construirea comunismului. Slujirea adevărului, în numele intereselor vitale ale poporului muncitor este legea de bază a presei sovietice, în frunte cu „Pravda” care și-a cucerit o incomparabilă autoritate și un imens prestigiu în lumea întreagă. Ea nu se teme de adevăr, ci, dimpotrivă, are drept condiție a victoriei, cunoașterea și răspîndirea adevărului. Presa sovietică reprezintă o uriașă forță în slujba idealurilor buržoaze ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Presa comunistă este purtătoare de cuvînt a politicii consecvente de pace, de respect reciproc, colaborare și prietenie între popoare.

Cauza cea mai arzătoare a presei comuniste mondiale, pentru care ea nu precupește nici o forță, este mobilizarea maselor de milioane de oameni cinstiți în lupta pentru apărarea păcii. În timp ce murdara presă burgeoisă vrea să creeze în lume o psihoză a războiului, să dea loc omenirii, presa comunistă ducem în mase cu calm și fermitate chemarea nobilă pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru libertate și progres.

Drumul parcurs de presă sovietică, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, este un drum plin de victorii și de luptă neobosită, în slujba idealurilor marxism-leninismului. Izvorul forței invincibile a presei comuniste constă în consecventul său spirit partinic, în conducerea sa de către partid, în indestructibilitatea sa legătură cu masele. De aceea, presa comunistă este o puternică armă de luptă a milioane de oameni ai muncii, un mijloc de educare și mobilizare a maselor sub steagul de luptă al partidului proletarului.

Potriviți datelor de la 1 ianuarie 1955, în U.R.S.S. se editază 7.180 ziare în limbile a 54 națiuni din Uniunea Sovietică. Tirajul total al ziarelor sovietice se cifrează la aproape 47 milioane exemplare. În afară de aceasta, apar, 1.718 reviste și alte periodice. În U.R.S.S. nu există în prezent naționalitate care să nu aibă ediții tipărite în limba maternă. Pentru multe popoare sovietice care înainte de Revoluție n-aveau scrieri proprii se editază în prezent zeci de ziare și reviste în limba lor maternă.

Din experiența glorioasă a presei sovietice învață presa progresistă de pretutindeni, în frunte cu presa partidelor comuniste și muncitorești. Presa de partid din țara noastră, învățînd din nesecatul izvor al experienței presei sovietice, răspîndește în toate colțurile țării noastre ideologia marxist-leninistă și cuvîntul înălțător al partidului. Ea desășoară cu hotărîre lupta împotriva denaturării hotărîrilor partidului, a greșelilor în practica transformării socialiste a agriculturii, combale influențele ideologice burgeoze în diferitele domenii ale științei, artei și literaturii.

Presa comunistă la noi, educă oamenii în spiritul patriotismului înflăcărat, al internaționalismului proletar, al prieteniei între popoare, în spiritul devotamentului și dragostei fierbinți pentru cauza partidului, cauza comunismului.

Învățătura leninistă despre presă arată că una din sarcinile cele mai de seamă ale presei este educarea economică a maselor. Presa noastră, ca purtătoare de cuvînt a politicii partidului, pune în centrul preocupărilor ei lămurirea și mobilizarea maselor pentru îndeplinirea sarcinilor

pute de plenara din august 1953 a C. C. al partidului în vederea dezvoltării continue a economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Presa de partid se ocupă mai adînc și mai multilateral de problemele de bază ale realizării planurilor de producție, ea și-a sporit rolul organizator și inițiator în mișcarea întrecerii socialiste, a sprijinit și a militat cu succes pentru extinderea unui șir de inițiative de mare însemnătate în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a primului nostru plan cincinal. În presă sînt tratate mai sistematic și mai adînc problemele privitoare la întărirea organizațiilor de partid și la educarea membrilor de partid ca luptători politici activi. Presa noastră de partid a devenit într-o mare măsură o tribună a autocriticii și criticii de jos, un mijloc de îndreptare a lipsurilor.

Ziarul nostru a obținut de asemenea succese importante în ultimii ani, el a strîns mai trainic legăturile cu oamenii muncii din regiunea Arad, aceștia participînd activ la munca de redactare a ziarului. Numai numărul corespondenților muncitori, țărani muncitori și intelectuali care scriu „Flăcării roșii”, a crescut în primele 4 luni ale acestui an cu 80 față de aceeași perioadă a anului trecut, iar numărul scrisorilor primite de la oamenii muncii s-a ridicat la 1821 în primele 4 luni ale acestui an, față de 565 spsite la redacția în aceeași perioadă a anului trecut. O deosebită atenție a acordat ziarul nostru rezolvării sesizărilor oamenilor muncii.

Prestigiuul tot mai mare de care se bucură ziarul nostru în mijlocul maselor de muncitori, țărani muncitori și intelectuali se oglindește în creșterea continuă a tirajului său, care a ajuns de la 6979 exemplare, cit era în primele luni ale anului 1953, la 15.154 exemplare în momentul de față.

Trebuie însă arătat că în activitatea ziarului nostru mai există unele lipsuri. El nu reușește să cuprindă încă în suficientă măsură toate problemele ce izvorăsc din hotărîrile plenary C. C. al partidului din august 1953. De asemenea, nivelul publicistic al unor articole ce apar în ziar este încă necorespunzător. Înlăturarea acestor lipsuri constituie o continuare preocupate a colectivului redacției noastre.

Înaintarea noastră spre socialism face ca în fața partidului și a oamenilor muncii să se pună mereu probleme noi și tot mai complexe. De aceea, călăuzindu-se după exemplul presei sovietice, presa noastră comunistă trebuie să descopere și să sprijine cu pasiune noul, experiența înaintată, să ridice cu curaj problemele noi pe care le pune mersul nostru necontenit înainte, lărgind necontenit orizontul politic, ideologic, tehnic și cultural al maselor.

Presa noastră de partid va trebui să, facă noi progrese în privința mînuirii criticii și autocriticii, armă încercată a partidului. Ea trebuie să urmărească eficacitatea materialelor critice publicate și a scrisorilor republicate ale oamenilor muncii, însemnătatea problemelor pe care ei le ridică.

Presa trebuie să lupte și mai mult pentru întărirea politică și organizatorică a organizațiilor de partid, să le ajute zi cu zi să-și însușească în întregă lor activitate bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, să lupte pentru aplicarea întocmai a liniei partidului, să educe membrii de partid și pe oamenii muncii în spiritul vigilenței revoluționare față de dușmanul de clasă, al luptei neîmpăcate împotriva oricăror abateri de la linia partidului.

Chezăria ridicării activității presei la nivelul sarcinilor puse de partid în fața ei, este însușirea continuă, sistematică și aprofundată a teoriei și experienței presei sovietice și în primul rînd a „Pravdei”.

Ziua presei sovietice constituie un prilej de trecere în revistă a activității presei noastre, care va duce la îmbunătățirea continuă a conținutului ziarelor, al întăririi legăturii lor cu cititorii.

Astăzi, 5 mai, lucrătorii din presa din țara noastră trimit salutul lor glorioase presei sovietice. Noi simțim mîndri că am pășit pe calea celei mai înaintate presei din lume, presa comunistă.

PRIN REGIUNEA NOASTRĂ

Consfătuiri ale ziarelor „Flacăra roșie” și „Vörös Lobogó” cu cititorii

În după amiaza zilei de ieri, au avut loc la întreprinderile „Iosif Ranghe”, „30 Decembrie” și „7 Noiembrie”, consfătuiri ale redacțiilor „Flacăra roșie” și „Vörös Lobogó”, cu corespondenții și cititorii lor.

Cu acest prilej au vorbit, despre Ziua presei sovietice, redactorii al celor două ziare. De asemenea, vorbitorii au prezentat dări de seamă asupra activității ziarelor „Flacăra roșie” și „Vörös Lobogó”.

Mai mulți corespondenți și cititori au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii ziarelor noastre și a difuzării presei.

— O —

Brigada lui Vasile Voichită și-a depășit planul

Cînd soarele a dogorit pentru prima dată în acest an, Vasile Voichită Erou al Muncii Socialiste, responsabilul brigăzii noastre, ne-a spus: „Vremea e bună băieți. Să dăm acum bătălia pentru a contribui și noi din plin la obținerea celor 10 milioane tone cereale pe țară!”.

Cu această hotărîre au început muncile de primăvară în acest an în regiunea Constanța, tractoriștii din brigada tov. Vasile Voichită. Pînă în prezent, brigada a realizat în loc de 714 hantri, cit a avut planificat în campania agricolă de primăvară, 941,80 hantri. Printre tractoriștii care s-au evidențiat în mod deosebit se numără: Gheorghe Bogdan care a realizat în loc de 59,50 hantri, cit a avut planificat, 101,01 hantri și Ștefan Kóbor care în loc de 59,50 hantri a realizat 89,10 hantri.

SLAVCO DIȘICI și ȘTEFAN HAȚEGAN coresp.

— O —

1700 hectare însămînțate cu porumb la Secusigiu

Pămîntul din hotarul comunei Secusigiu, raionul Arad, este roditor. Dar și oamenii din comună sînt harnici și își lucrează cu drag pămîntul. De cum s-a desprîmăvărut, în Secusigiu muncile agricole n-au cunoscut răgaz. În zilele cînd nu se putea lucra din plin din cauza ploilor, țărani muncitori, urmînd exemplul colectivizatorilor, lucrau acolo unde pămîntul permitea.

Pînă în ziua de 30 aprilie, în Secusigiu s-a terminat însămînțarea culturilor din epoca I-a și s-au însămînțat 1700 ha. cu porumb.

Fruntași pe comună la însămînțări sînt țărani muncitori din circumscipția nr. 3. Printre primii care au terminat însămînțările se numără țărani muncitori Alexă Zorescu care a și făcut prima prășală la stecle de zahăr. Țărani muncitori Ion Iovă, Arsenie Zachici și Dușan Pelcov au ajutat alții producători, lipsiți de atelaje, să-și însămînțeze ogoarele.

Odată cu însămînțările de primăvară, țărani muncitori au grăpat culturile de toamnă și au adunat tulpinile din lan, cum li-a îndemnat agronomul de la punctul agricol.

— O —

Îmbold în muncă

Frumoase au fost rezultatele obținute de muncitorii și tehnicienii fabricii „Teba” în cursul lunii aprilie. Colectivul fabricii a putut raporta cu mîndrie partidului că planul de producție al unor secții și sectoare nu numai că a fost îndeplinit, ci a fost și depășit. De exemplu, sectorul filatură a realizat planul producției fizice în proporție de 104,2 la sută, sectoarele țesut și țesătorie în proporție de 104,4 la sută, respectiv 102 la sută, iar secția de valorificare a deșeurilor și-a depășit planul cu 34,2 la sută, etc.

O contribuție de seamă la dobîndirea acestor succese au dat muncitorii ca Elisabeta Schuster, care lucrînd la 4 războaie înguste, și-a depășit planul lunar cu 16 la sută, Eugenia Salagor, care muncind la 4 războaie late și-a depășit planul lunar cu 15 la sută. Brigada păcii — înființată în cinstea zilei de 1 Mai — condusă de tov. Anton Șipoș, și-a depășit planul cu 5,5 la sută în perioada 12—30 aprilie.

Însușii de succesele obținute, muncitorii și tehnicienii au pornit și mai hotărîți la lucru, încă din prima zi a lunii mai. Muncind în cadrul întrecerii socialiste, Elisabeta Banoski din sectorul filatură și-a depășit planul în ziua de 3 mai cu 20 la sută, iar Aurel Gilgor și Florica Porcar și-au depășit planul cu 54, respectiv 8,5 la sută.

Rezultate bune a obținut în prima zi a lunii mai și brigada U.T.M. din secția preparate, condusă de tov. Barbara Cotoș, care și-a depășit planul cu 14 la sută, iar Ana Schuld din sectorul țesătorie care lucrează la 4 războaie înguste și-a depășit planul cu 23 la sută, Iarfa Plataș, lucrînd la 16 războaie automate, și-a depășit planul cu 11 la sută.

Noi succese în întrecerea socialistă

Cuțitul strungului tăia puternic în bucala de metal. Piesele confecționate sporeau mereu. Cu toate acestea, erau cunoscute în toată țara. Petre Birău, conducătorul brigăzii U.T.M. nr. 9, din secția mecanică universală a uzinei „Gheorghe Dimitrov”, părea neliniștit.

„Oare nu ne-au luat-o înainte tovarășii din brigada U.T.M. nr. 6” — gîndea el? Intrecerea între acestea două brigăzi s-a desfășurat intens, iar succesele obținute de ele erau cunoscute în toată țara. Sporindu-și eforturile în producție în prima zi de lucru după 1 Mai, doriința fiecărui muncitor era să obțină acum noi realizări. Rezultatul muncii n-a întârziat să se vadă. La sfîrșitul schimbului br-

gada U.T.M. nr. 6, condusă de tov. Simion Crișan, a cîștigat întrecerea cu o depășire a normei de peste 160 la sută, iar brigada U.T.M. nr. 9, a tov. Petru Birău și-a depășit norma cu 153 la sută.

Tov. Alexandru Gall și-a depășit norma cu 199 la sută, iar grupa tov. Pavel Rob de la vagonaj a realizat două norme.

Au depășit planul la transporturi

Muncitorii întreprinderii Auto-expediție din raionul Criș, realizîndu-și angajamentul luat în cinstea zilei de 1

mai, și-au depășit planul la transporturi. Li-a spus cu 50 la sută. La transporturi auto-parcurs. planul a fost realizat în proporție de 270 la sută, iar la veniturile provenite din încasări cu 115 la sută.

Aurel Fugata, coresp.

În toată muncilor de primăvară

În comuna Șebîș din raionul Gu-rău, muncile agricole de primăvară sînt în toi. Țărani muncitori își lucrează mai bine ogoarele decît în anii trecuți. Ei urmează pilda irtovărășiiilor care au hotărît ca în acest an să obțină o producție de 4.600 kg. porumb boabe și 2.200 kg. grîu la hectar.

Intovărășiiții au cărat în acest an pe cîmp peste 500 tone băle-gar de grajd. În numai 4 zile ei au însămînțat întreaga suprafață cu cartofi, 5 hectare stecle de zahăr, au grăpat 32 hectare însămînțate cu grîu de toamnă și au arat 10 hectare pentru însămînțatul porumbului. În acest an întovărășiiții din Șebîș vor însămînța întreaga suprafață planificată pentru cultura porumbului în cuburi așezate în pătrat.

Pentru asigurarea hranei animalelor, în comuna Șebîș s-a executat defrișatul, curățatul și imprăștiatul de îngrășăminte chimice pe o suprafață de 110 hectare pășune. Tot în acest scop s-au destelenit 46 hectare teren care va fi însămînțat cu plante perene.

Satul Prăjești este frunțaș la întrecerea pășunii. Aici, numai într-o săptămînă s-a curățat o suprafață de 50 hectare pășune.

DAVID GLIGORESCU, coresp.

5.738 ha. însămînțate cu porumb în cuburi așezate în pătrat

La conștătuirea regională a frunțașilor în agricultură, unii colectiviști, întovărășiiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, au arătat că însămînțînd porumbul în cuburi așezate în pătrat, au reușit să culeagă cite 3.000—6.000 kg. porumb-boabe la ha. De aceea, încă la conștătuire, numeroși participanți s-au angajat să însămînțeze porumbul după această metodă. Acest lucru se poate vedea acum pe ogoare. Pînă la 3 mai, în regiunea noastră s-au însămînțat 5.738 ha. cu porumb în cuburi așezate în pătrat.

— O —

Pe tarlalele colectivizatorilor

Pe întinderea albastră a cerului nu se vedea nici un nor. Razele soarelui încălzeau din ce în ce mai puternic. În stînga drumului ce duce spre Zădăreni se aflau niște colectivizatori. Au venit aici de pe o altă țară și au început să însămînțeze porumbul. La cele două mașini de semănat lucrau colectivizatorii Ioan Oală, Lazăr Gaspar, Mihai Bîc și Nicolae Bîc. Colectivistul Ioan Oală îmi spusese: „Noi am început însămînțatul porumbului din 25 aprilie. De atunci în fiecare zi eu am însămînțat cite 3 ha. cu porumb. Nici tovarășul meu, Mihai Bîc, nu se lasă mai jos. Și el însămînțează trei hectare pe zi. Anul acesta vrem să obținem o recoltă mai bogată ca anul trecut!”.

Undeva în depărtare se vedea o mulțime de oameni. Mă îndreptai spre acel loc. Aici, pe o țară mare, tot a gospodăriei agricole colective „Elena Pavel” din Aradul Nou, colectivizatorii din brigada I-a însămînțau pepeni verzi și galbeni. Munca lor e bine organizată. Fiecare colectivist știe ce are de făcut. Peperii sînt însămînțati în cuburi așezate în pătrat. Colectivistul Anton Lingurar și Ștefan Marian marceau terenul în lungimea lui cu un marcător de mîna, iar Adam Topor și Nicolae Molnar în lățime. La întretărirea lînilor, colectivizatorii Ștefan Cremer, Iosif Dengli și alții, făceau cu sapele cuburile pentru semințe. În ele se puneau gunoi de grajd amestecat cu pămînt. În cuburile făcute, colectivizatele Saveta Vasl, Maria Fereștoan, Maria Topor, Floare Lingurar și altele puneau sămînța pe care apoi o estupau cu un strat subțire de pămînt.

La ora prînzului, colectivizatorii din brigada I-a și-au întrerupt munca. Cu toții se îndreptară spre marginea drumului ce trece pe lîngă țaralaua gospodăriei colective. Se spălară pe mîini și începură să mînce, bucurîndu-se de succesele obținute.

Peste puțin timp munca începu din nou. Fiecare elipă prietnică pentru însămînțări e prețioasă.

Membrii gospodăriei agricole colective „Elena Pavel” au însămînțat 85 ha. cu porumb în rînduri, începînd să însămînțeze și cele 40 ha. cu porumb în cuburi așezate în pătrat.

P. SIMULESCU

Presă comunistă — călăuză prețioasă a oamenilor muncii

La 5 mai 1912, a apărut la Petersburg (Leningrad de azi) ziarul „Pravda” — stegar al presei comuniste din întreaga lume.

În coloanele ziarului „Pravda” au scris Lenin și discipolii săi, care au dus o luptă hotărîită împotriva regimului țarist, al exploatareii moșierilor și capitaliștilor. Prin coloanele ziarului „Pravda” Lenin și Stalin au luminat calea spre victoria Revoluției Socialiste din Octombrie.

După acest mare eveniment, presa comunistă, în frunte cu „Pravda”, a continuat lupta împotriva dușmanilor interni și externi ai Țării Sovietice, îndrumînd oamenii muncii să pășească pe drumul construirii unei vieți noi, lipsite de orice exploatare și aspirare a omului de către om.

Experiența și învățătura presei sovietice a fost urmată de presa progresistă a țării noastre în perioada cî ea se afla sub stăpînire moșierilor și capitaliștilor. După eliberarea țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice, presa a devenit un izvor nesecat de învățămînte pentru clasa muncitoare, aliată cu țărănimia muncitoare, în lupta pentru con-

struirea socialismului în patria noastră. Ziarele și revistele din țara noastră au devenit prietenul de nedespărțit al oamenilor muncii. În fiecare zi aduce ceva nou pentru ei. Acest lucru face să crească continuu numărul cititorilor. În ultimii 2 ani, în regiunea noastră tirajul ziarului „Scînteia” s-a dublat, numărul abonamentelor a atins cifra de peste 21.000. În mod similar a crescut numărul abonamentelor la „Scînteia tinerețului”, „Scînteia pionierului”, „Albina” și alte publicații. De asemenea, a crescut numărul cititorilor la ziarele locale „Flacăra roșie” și „Vörös Lobogó”.

Toate acestea demonstrează în mod elocvent că presa din țara noastră este iubită și căutată de cititori.

Astăzi, în regiunea Arad pîtrund 198 publicații editate în țara noastră, înglobînd un tiraj de peste 125.000.

Pe lîngă publicațiile ce apar în țara noastră, oamenii muncii din regiunea Arad au posibilitatea să citească presa sovietică, care-i ajută să la cunoștință direct cu metodele de lucru folosite de oamenii sovietici.

Un loc de seamă îl ocupă publicațiile specifice muncii femeilor în regiunea Arad. Dacă în 1952—1953 publicațiile pentru femei erau de citeva sute de exemplare, astăzi aceste publicații depășesc cifra de 6000. Publicațiile editate în limbile maghiară, germană și sîrbă ating un tiraj de peste 30 mii de exemplare.

În regiunea Arad pîtrund numeroase publicații din celelalte țări de democrație populară. Numai din Republica Populară Ungară apar la noi cea. 50 titluri de publicații cu un tiraj de peste 1500 exemplare.

Numărul mare de publicații întregesc opera de culturalizare a maselor, deschide noi orizonturi în munca aceluia care le citește.

Presa a devenit o armă puternică în mîna oamenilor muncii, cu ajutorul ei învață să construiască o nouă viață, să lupte împotriva dușmanilor interni și externi ai patriei noastre, să lupte pentru apărarea păcii.

Sarcina noastră în munca de difuzare a presei este de a avea tot mai mulți cititori permanenți, de a lărgi rețeaua difuzorilor voluntari și de a asigura o deservire

promptă și bună a oamenilor muncii. Prin aceasta vom întări încrederea cititorilor în organele de difuzare a presei, vom aduce o contribuție însemnată în răspîndirea cuvîntului scris al partidului. Difuzorii voluntari frunțași în colectarea și distribuirea presei de partid Gavril Erdei, Dumitru Mareș (de la oficiul Arad), Constantin Lăcăuș (Șimand), Nicolae Gilgor (Sintana), Ioan Stana (Chișineu Criș), factorii oficiului poștal din Cenad sau comunistul Traian Julian de la Atelierul C.F.R., Ana Mihaleche de la uzinele „30 Decembrie” și mulți alții, trebuie să fie exemplu și îmbold în munca aceluia care sint chemați să răspîndească în mase cuvîntul scris al partidului.

De aceea, datorită noastră este să deservim abonații cit mai bine și la timp și să-i ajutăm să înțeleagă că presa de partid slujește interesele poporului muncitor în lupta sa pentru întărirea continuă a patriei, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

GHEORGHE TUDOR, șeful Serviciului regional de difuzare a presei

Sărbătorirea Zilei presei comuniste la Arad

Astăzi, 5 mai, orele 17, va avea loc o adunare festivă, la clubul „9 Mai” din strada I. C. Frimu nr. 2—4, închinată Zilei presei comuniste. După conferință va urma un program artistic.

Luminoasa cale a presei comuniste

Ziua apariției primului număr al ziarului „Pravda”, 5 mai 1912, a devenit o tradițională sărbătoare a presei comuniste și muncitorești din lumea întreagă, o sărbătoare a întregii omeniri progresiste care vede în presa sovietică o presă cu totul nouă, pusă în slujba adevărului, servind cu devotament cauza eliberării omenirii înfruntând din ghiarele explozivilor și a asupririi capitaliste, cauza colaborării și frăției între toate popoarele lumii.

Creată de Lenin și Stalin, presa comunistă în frunte cu „Pravda” a devenit, în mina gloriosului Partid Comunist și Uniunii Sovietice, arma cea mai ascuțită, cea mai puternică și cu bătaia cea mai lungă a partidului, un înflăcărat și neobosit propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor în marea luptă pentru doborârea dominației capitaliste, pentru construirea socialismului și comunismului.

Datorită caracterului ei profund democratic, presa comunistă din Rusia în frunte cu „Pravda” a reușit să antreneze în jurul partidului milioane de oameni, să-i mobilizeze în lupta pentru doborârea țarismului și capitalismului, iar apoi să-i înflăcăreze în villoarea luptei pentru construirea socialismului. În zilele luminoase ale construirii comunismului, presa sovietică, în frunte cu „Pravda”, îndeplinește rolul urlas de mobilizator și organizator în făurirea economiei și culturii epocii comunismului.

Strins legată de mase, presa sovietică dispune de o vastă rețea de corespondenți voluntari în toate domeniile de activitate ceea ce îi înlesnește să cuprindă și să dezbătă multele aspecte ale activității practice. În coloanele presei sovietice răsună cuvântul oțelului sau furnalului de la combinatul metalurgic din Magnitogorsk, al colhoznicului din Ucraina sau Belorusia, al crescătorului de vite din Cuban, al pescarului din apele Mării Negre, sau al cercetătorului care-și desfășoară activitatea în științele îndepărtate din Altai sau pe una din banchizele de la Polul Nord. Toți acești oameni simpli, corespondenți voluntari ai presei sovietice își împărtășesc în coloanele ziarelor sovietice experiența acumulată de ei în decursul anilor, dornici din toată inima ca ea să devină un bun comun al întregului popor sovietic.

Presa sovietică, în frunte cu „Pravda” este una dintre cele mai puternice și ascuțite arme ale frontului mondial al păcii, care desfășoară o uriașă muncă organizatorică și ideologică pentru apărarea și consolidarea păcii în întreaga lume. Ziarele sovietice manifestă o altitudine hotărâtă în problemele internaționale vitale pentru omenire, militând pentru micșorarea încordării internaționale, pentru colaborare între popoare. Vocea gazetarilor sovietici inspiră tuturor popoarelor curaj în lupta pentru pace și libertate, încredere nelăzărmită în victoria forțelor care duc omenirea înalte pe culmile cele mai

înalte ale progresului și civilizației. Înalta principialitate, pedesimțitul spirit de partid, legăturile indestructibile cu masele, intransigența și combativitatea în lupta dusă împotriva dușmanilor clasei muncitoare, îndrăzneala neșovăitoare în dezvoltarea lipsurilor, descoperirea și promovarea a tot ce e nou, puternica sa de generalizare sînt doar cîteva din trăsăturile caracteristice ale presei sovietice în frunte cu „Pravda”.

Ca de la cer la pămînt se deosebește presa sovietică de presa occidentală. Presa capitalistă se găsește în mîinile unor mari trusturi financiare care acaparează toate mijloacele necesare redactării, tipării și difuzării unui ziar: agenții de presă, localuri, tipografii, hirtie, etc. Scopul urmărit de aceste trusturi nu este altul decît acela de a obține profituri uriașe legate de pregătirile de război, de militarizarea economiei, isteria războinică, proslăvirea războiului și a exterminării în masă.

Minciuna și calomnia este calea cea mai simplă care aduce câștiguri fabuloase proprietarilor de ziare pe de o parte și face cariera unor gazetari lipsiți de conștiință care devin adevărați ticluitori de minciună, servindu-și prin orice mijloace și cu promptitudine stăpînii. Este edificatoare în acest fel activitatea ziarului american Harrison Salisbury, fost corespondent la Moscova al ziarului „New York Times”, care, întors în S.U.A., în primele 14 articole scrise nu face altceva decît să calomnieze Uniunea Sovietică, cu toate că atunci cînd era la Moscova nu odată a subliniat în articolele sale lucrurile reale și adevărate despre U.R.S.S. Aceasta nu-l împiedică acum, ca în toate articolele scrise pentru presa americană să se contrazică pe sine însuși și să fabrice minciunile așa după cum îi dictează rechizitul presei americane. Asemenea articole calomnioase la adresa Uniunii Sovietice și a țării de democrație populară apar zilnic în presa reacționară americană și din celelalte țări capitaliste. Ele nu exprimă altceva decît teama monopolistilor americani în fața crizei economice, ura și furia lor turbată împotriva succeselor obținute de lagărul democrației și socialismului care exercită o puternică influență asupra conștiinței de clasă a muncitorilor din toată țările supuse dolarului.

Din glorioasa experiență a presei sovietice învață presa din țările de democrație populară și presa progresistă din lumea întreagă. Mergînd pe drumul glorios al presei sovietice în frunte cu „Pravda”, presa din țara noastră, în frunte cu „Scinteia”, mobilizează neîncetat masele la luptă activă pentru pace, educă milioane de oameni ai muncii în spiritul internaționalismului proletar și patriotismului socialist, al vigilenței revoluționare față de dușmanii păcii și socialismului. Ea cultivă în rîndurile cititorilor săi sentimente de dragoste fierbinte pentru țara socialismului.

Victorios care ne-a adus eliberarea și independența națională, pentru marea Republică Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară care luptă pentru pace și libertate în lumea întreagă, pentru fericirea popoarelor.

În coloanele presei noastre apar cu regularitate articole scrise de muncitori fruntași în producție, de tehnicieni și ingineri, de oameni ai muncii care lucrează pe ogoarele patriei, de profesori, academicieni, scriitori și artiști care, în calitate de colaboratori sau corespondenți voluntari, contribuie din plin la transformarea presei noastre într-o tribună a experienței înaintate în toate sectoarele noastre de muncă.

În aceste zile, cînd poporul nostru este antrenat în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al cincinalului, presa noastră ogîndește în coloanele sale succesele deosebite ale oamenilor muncii din industrie, în întrecerea socialistă, în folosirea tehnicii înaintate, lupta lor pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, condiție esențială pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Paralel cu aceasta, presa noastră ogîndește pe larg în coloanele sale succesele oamenilor muncii din agricultură care depun eforturi pentru îndeplinirea la timp a lucrărilor agricole, pentru însușirea și aplicarea experienței fruntașilor recolter bogate, pentru traducerea în viață a chemării partidului și guvernului cu privire la obținerea unei producții globale de 10.000.000 tone cereale și cel puțin 2.000 kg porumb-boabe la hectar. O atenție deosebită acordă de asemenea presa noastră luptei perseverente împotriva birocraților, leneșilor și chiușangilor, a risipitorilor și delapidatorilor, cultivării spiritului de respect pentru proprietatea obștească, pentru proprietatea socialistă. Alături de preocuparea pentru ogîndirea succeselor în făurirea culturii și artei noi pusă în slujba poporului, în însușirea ideologiei marxist-leniniste care stă la baza tuturor succeselor noastre, largă popularizare a succeselor uriașe obținute de țările lagărului păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică și R. P. Chineză în toate domeniile, a luptei pentru pace a tuturor popoarelor, sînt preocupări de cînte ale presei noastre.

Ziua de 5 mai, ziua presei comuniste, constituie pentru lucrătorii din presă din țara noastră un puternic imbold în muncă. Trimițînd un fierbinte salut „Pravdei” și întregii presei sovietice, ei se angajează să folosească și mai deparie bogata experiență de luptă a presei create de P.C.U.S. să-și îndeplinească cu cînte sarcinile de educare comunistă a maselor de oameni ai muncii, mobilizîndu-i în lupta pentru pace și socialism.

P. Zbirlea

Cel de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor

Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Culturii și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor au luat hotărîrea să organizeze în perioada 1 Mai 1955—15 august 1955 cel de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Scopul acestui concurs este ridicarea activității cercurilor artistice de amatori din toate domeniile artei și literaturii, îmbogățirea repertoriilor cu cele mai bune lucrări care să înfățișeze aspecte din producție, lucrări menite să valorifice tezaurul nostru folcloric.

La concurs vor participa cercurile artistice de amatori din întreprinderi, instituții, cartiere, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și case de cultură raionale, în care activitatea se desfășoară în comun de către sindicate și așezăminte culturale. În perioada concursului, activitatea cercurilor artistice de amatori va constitui un mijloc important de mobilizare a oamenilor muncii la lupta pentru îndeplinirea la termen a sarcinilor de plan, pentru întărirea continuă a capacității de apărare a patriei, pentru apărarea păcii.

Comitetele centrale ale sindicatelor, consiliile sindicale regionale, instituțiile de artă, comitetele regionale și raionale ale U.T.M. vor îndruma și controla activitatea organizațiilor sindicale și de tineret din întreprinderi și instituții în vederea dezvoltării tuturor cercurilor artistice de amatori și a înființării de noi cercuri ca: echipele de teatru, brigăzi artistice de agitație, cercuri de artă plastică, cercuri literare, etc.

În repertoriile cercurilor artistice vor fi introduse cele mai de seamă lucrări muzicale și literare ale crea-

țiilor din țara noastră, din Uniunea Sovietică și din alte țări — clasici și contemporani — lucrări de seamă ale folclorului nostru și al minorităților naționale.

În perioada concursului vor fi organizate pentru membrii cercurilor artistice referate cu discuții în jurul problemelor artistice de specialitate, vizionări de spectacole, de muzee și expoziții. Formațiile artistice de amatori de la sate, ca și cele de la oraș, vor primi sprijinul artiștilor profesioniști. Comitetele centrale ale sindicatelor vor asigura echipele artistice de amatori, instructorii artistici necesari, precum și costume, instrumente muzicale, decoruri, culceri de cîntece, piese de teatru, etc., necesare desfășurării concursului.

Artiștii de frunte al țării noastre își vor da concursul la îndrumarea echipei de artiști amatori, iar scriitorii și compozitorii noștri vor crea noi lucrări care vor îmbogăți repertoriile cercurilor de amatori.

Pentru buna desfășurare a celui de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a fost constituită o comisie centrală pe țară din care fac parte printre alții: Mircea Gherman, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, N. Bellu, locțiitor al ministrului Culturii, Petre Gheorghie, secretar al C.C. al U.T.M., Mihai Beniuc, secretar al Uniunii scriitorilor din R.P.R., Sabin Drăgoi, maestrul emerit al artei din R.P.R., directorul Institutului de folclor, Constantin Palade, secretar al Uniunii compozitorilor din R.P.R., Anastase Anastasie, secretar al Uniunii artiștilor plastici din R.P.R., activiști ai organizațiilor obștești, oameni de artă, fruntași în producție, ziaristi.

(Agerpres).

Expoziții cu cărți agrotehnice

Biblioteca căminului cultural „Erou T. Sălc” din comuna Bonțești, raionul Gurahonț, joacă un rol deosebit în lupta pentru desfășurarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară.

Colectivul bibliotecii, format din tineret, a organizat o expoziție în care sînt prezentate cărți și fotomontaje. Prin această expoziție se arată țărănilor muncitori avantajele creș-

terii animalelor și sporirii producției de cereale, cartofi și legume.

O altă formă a muncii de masă cu cartea sînt lecturile în grup.

Noul bibliotecar, utemistul Gligor Ilea, împrumută cu dragoste țărănilor muncitori cărțile solicitate. Totodată îi vorbește cititorilor cu prielul unor întîlniri organizate la bibliotecă despre cele mai importante lucrări agricole legate de muncile de primăvară.

SFATURILE AGRICOLE

Importanța plivitului buruienilor din culturile păioase

În procesul producției de bunuri agricole vegetale, un lucru cunoscut și valabil în orice condiții de climă este influența ce o exercită asupra plantei diferii factori de vegetație cum sînt: lumina, căldura, apa și operațiunile culturale.

Dintre factorii înșuruiți mai sus, pentru viața plantelor agricole din cultura mare, factorii lumină și căldură scapă aproape în întregime influenței omenești. Aceștia însă pot fi ajutați într-o oarecare măsură prin aplicarea la timp și în bune condiții a tuturor măsurilor agrotehnice, în care un capitol deosebit de important ocupă acela al îngrijirii culturilor.

Între îngrijirile speciale de care plantele au nevoie pentru a obține un spor susținut de producție, lupta contra buruienilor stă pe primul plan. Aceasta cu atât mai mult cu cît este constatată că buruienile sînt înzestrate cu o mare putere de înmulțire și răspîndire. În același timp buruienile sînt mai rezistente la intemperii și mai puțin pretențioase, față de sol și climă, de cît plantele cultivate.

Înzestrate cu aceste însușiri, buruienile, acolo unde nu sînt stîrpite la timp, reprezintă principala calamitate a culturii plantelor agricole. Într-o cultură oarecare de plante agricole, prin buruieni, în general, se înleag toate plantele străine de această cultură, chiar dacă unele din aceste plante se cultivă. De exemplu, eecana sau orzul într-un lan de grâu se consideră ca buruieni.

În sens mai restrîns, considerăm buruieni acele plante care, fără a aduce vreun folos culturii noastre, îi cauzează o deprecieri a calității și o scădere a producției. Aceștia sînt buruienile de care ne ocupăm și pe care trebuie să le stîrpicim.

Înainte de a trece la o descriere a buruienilor și la metodele pe care trebuie să le folosim pentru stîrpicirea lor, să vedem care este influența dăunătoare a buruienilor.

Buruienile consumă o parte din hrana și apa plantelor de cultură cărora le răpesc spațiul nutritiv, adică „mîntîncă din aceeași strachină cu plugarul”. Din experimentările făcute rezultă că fiind foarte lacome, buruienile consumă aproximativ de trei ori mai multă apă decît cerealele, iar consumul de materii nutritive din pămînt este foarte mare mai ales la pălămidă și albăstriță.

Prin vigoarea lor și adaptarea mai

bună la condițiile de sol și climă, buruienile (volbura, mazăricea, etc.) umbresc și înăbușă plantele de cultură. Buruienile mici fac ca cerealele să se dezvolte firav (etlloat) și le predispun căderii, contribuind într-o mare măsură la îngreunarea recoltării, care, din această cauză, nu se poate face cu ușurință.

Din cauza umbrării, temperatura solului este mai scăzută cu 2—3 grade, fapt care duce la încetinirea dezvoltării și creșterii, contribuind astfel la înțirzeala ajungerii la maturitate a plantelor și la lipsa uniformității coacerii acestora.

La recoltare, fructele, semințele și resturile buruienilor se amestecă cu produsul recoltat pe care-l împrumfică, micșorîndu-i valoarea. Astfel, nu rare sînt cazurile cînd în grîul treierat, rezultat la batoză, s-au obținut semințe de mazăricea, neghină, etc., pînă la peste 40 la sută din producție. Unele buruieni (brîndușă, neghină, etc.), și semințele otrăvitoare, care pot înbunăvi pe om și animale. Sînt unele buruieni care servesc ca gazde pentru unele boli și dușmani ai culturilor (limba boului, drăcila, toboda, holbura).

Pe de altă parte aratul și însămîntatul lanurilor năpădite de buruieni ca: pirul, costreul, bozul, rugii și altele se face foarte greu.

Pentru a ne da seama mai bine de importanța stîrpicirii buruienilor și de pagubele pe care le produc buruienile, citez experiența făcută în 14 aprilie 1955, (înainte de plivire), în lanul de grâu al întovăririi agricole din comuna Nădab, unde, făcînd numărătoarea plantelor, am constat că în medie la metru pătrat creșteau următoarele plante:

Grâu 310 plante; pălămidă 5 plante; neghină 2 plante; veronică 54 plante; piciorul cocșului 35 plante; alte buruieni 9 plante.

Rezultă că în medie pe metru pătrat cresc un număr de 106 buruieni, ceace ar reveni la 1 ha., un număr total de 1.064.000 buruieni.

Dacă am considera că fiecare 10 buruieni consumă hrana și apa normală a unui singur spic de grâu, ar rezulta că de pe acel hectar am putea scoate în plus un număr de 106.400 spice, a cîte 20 boabe fiecare, ceea ce ar reprezenta un spor de producție de peste 70 kg. grâu boabe la ha.

Aceste cifre arată importanța pe care trebuie să o acordăm luptei contra buruienilor.

Buruienile care năpădesc lanurile

Așa luptă ei pentru pace

În adunările care au avut loc în cadrul campaniei stringerilor de semnături pe Apelul de la Viena, în comunele și satele raionului Lipova, țărăni muncitori s-au angajat să întărească prin fapte semnăturile lor. Astfel, în comuna Petriș, în adunarea populară organizată cu ocazia deschiderii campaniei pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena, țărăni muncitori Ion Bianga, Ștefan Mihu, Aurel Corbei și Ivan Popescu s-au angajat să termine la timp și în bune condiții muncile agricole de primăvară. Ei și ceilalți țărani muncitori din comună și-au îndeplinit angajamentele, fapt pentru care comuna Petriș a primit drapelul de comună fruntașă în muncile agricole de primăvară.

În felul acesta știu cetățenii din comuna Petriș să-și întărească semnătura depusă pe Apel, să contribuie la întărirea păcii.

Francisc Wild, coresp.

Activitatea pe țărîm culturală a elevilor școlii medii din Lipova

Așezată într-o regiune pitorească, pe malul stîng al Mureșului, la poalele cetății Șoimos, Școala medie mixtă romino-germană din Lipova, creează a regimului de democrație populară, desfășoară o bogată activitate culturală.

În acest an de studii, clasele ciclului mediu au pregătit și prezentat cîte un program artistic în cadrul școlii și al casei raionale de cultură. Colectivul artistic alcătuit din elevi și profesori a întocmit un program unic, care în zilele de duminică face turnee în comunele din raion. La 15 mai a.c. va prezenta la Arad, în sala Palatului cultural, două spectacole, pentru elevii ciclului II și pentru elevii școlilor medii.

Clasele a VIII-a și a IX-a cu limba de predare germană au dat dovadă de disciplină și o execuție ireproșabilă a dansurilor populare. Aceste clase au o orchestră proprie. În fruntea căreia stă Petru Gaisler.

Corul are un repertoriu bogat și este dirijat de prof. Valentin Livovschi.

Pînă în prezent au fost puse în scenă o serie de piese, printre care: „Școala lui Ion Creangă”, „Doctorul fără voce”, „Orice naș își are nașul”, etc.

Solistă Anica Bichcean din clasa a IX-a cu limba de predare romină, interpretează cu căldură cîntecul „La ogîndă” după versurile lui George Coșbuc.

Prof. PETRU PETRILA

Concert simfonic

Simbătă, 7 mai 1955, orele 20, va avea loc în sala Palatului Cultural al 31-lea concert simfonic din stagiunea 1954—55.

În program: Enescu: Răposia II-a, Ialce: Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră, Beethoven: Simfonia VII-a în la major, dirijor Nicolae Boboc, avînd ca solist pe violonistul Ion Voicu din București, artist emerit al R.P.R.

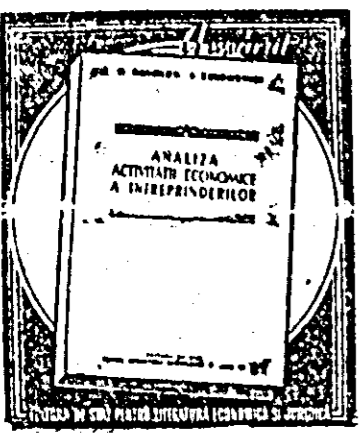
Vineri 6 mai 1955, orele 19, concert educativ pentru școli.

Pentru abonajii este valabil biletul nr. 31. Bilete la „Arges”.

Sedinta filialei Societații Științelor Medicale

Societatea Științelor Medicale, filiala Arad, ține ședința științifică vineri 6 mai a. c., orele 19, în sala mare a Policlinicii cu următoarele referate:

1. Dr. Bulzan Gh.: „Vedere unică în variațiile patogenice ale reumatismului”. 2. Dr. Rada Lazăr: „Prezentare de cazuri reumatice”.

Difuzarea presei la Școala profesională de ucenici „Gh. Dimitrov”

Răspîndirea presei între elevii și profesorii Școlii profesionale de ucenici „Gh. Dimitrov” a constituit o serioasă preocupare a direcției școlii chiar de la începutul anului școlar. În acest sens s-a constituit un colectiv de difuzare a presei pe școală. Colectivul a fost format din responsabilii pe clase cu difuzarea presei, care au dus muncă de lămurire printre elevi, avînd în permanență sprijinul organizației de bază P.M.R. din școală. Numărul abonaților a crescut în fiecare lună ajungînd în luna aprilie a. c. la 132.

Pentru munca de difuzare a presei, colectivul școlii a fost premiat și a primit diploma de distincție a Direcției centrale a difuzării presei.

Pentru continua îmbunătățire a muncii de colectare de noi abonați, colectivul de difuzare ține lunar cîte o ședință de analiză a muncii cu responsabilii celor 15 clase.

Numărul abonaților ar fi și mai mare dacă organizația U.T.M. pe școală s-ar fi preocupat în mod mai

serios de această problemă. Greutăți sînt înfrîngătoare și din partea unor publicații, ca — de pildă — revista „Rezervele de muncă” care nu apare în mod regulat. Astfel numărul din luna februarie nu a fost primit nici pînă în prezent.

Tovarășii de la Centrul de difuzare a presei Arad nu privesc cu destul simț de răspundere sarcina ce le revine de a-și îmbunătăți munca, cu toate criticile ce li s-au adus. Astfel, abonamentele făcute pentru 2—3 luni nu sînt raportate pe luna următoare, difuzîndu-se numai abonamentele noi. În acest mod se produc perturbări în buna desfășurare a muncii de difuzare.

În cîntea Zilie presei comuniste, colectivul de difuzare a presei din școala noastră a făcut un număr de 156 abonamente pe luna mai și își la angajamentul de a munci și cu mai multă perseverență pentru răspîndirea presei în mijlocii profesorilor și elevilor.

V. Cosma, coresp.

Peste 500 contracte încheiate cu O.R.A.C.A. la Simand

În acest an, peste 500 țărani muncitori din comuna Simand au încheiat contracte cu O.R.A.C.A. pentru creșterea și îngrijirea de animale. Printre aceștia se numără și țărăni mijlocăș Gheorghe Stuparu. De curînd, Gheorghe Stuparu și-a produs, conform contractului, porcul contractat care a cîntărit 362 kg. El a

primit de la O.R.A.C.A. 4.706 lei, un porc pentru a cumpăra diferite mărfuri din comerțul de întîmpinare și i s-a redus din cota de carne și porumb. Cu o parte din banii primiți, a cumpărat hamuri și hățuri pentru cal. El este foarte mulțumit de avantajele ce se acordă contractanților de animale. De aceea va mai contracta încă un porc.

Ing. agr. SINESIE CRIȘAN

Intrecerea continuă

Când am intrat în secția filatură a fabricii „Teba”, am găsit-o pe tovarășa Aurelia Rău în fața ringului nr. 11.

— Trebuie să repar niște fuse de la ring — zise ea. — Se întâmplă adesea să se descentreze în timpul mersului. Am observat de dimineață că la ringul 11, din cauza unor fuse descentrate, firele se rupeau mereu. Ca ajutor de maistru, am datoria să mă ocup cu repararea fuselor de la ring.

În toate consfăturile de producție făcute cu brigada, Aurelia Rău se îngrijește să atragă atenția muncitorilor din secție ca atunci când se repetă ruperea firelor s-o anunțe imediat. Ele o cheamă întotdeauna când au greutăți și ea vine de îndată. Tot timpul, tov. Aurelia Rău umblă printre ringuri, ascultând și verificându-le mersul.

— Uite muncitorul acela — zise ea — lucrează la 3 părți de mașină. E printre cei mai buni filatori din secție, frunțas în întrecerea socialistă. E un om stăpîn pe meserie și lucrează cu mult drag.

Ne-am apropiat mai mult de el. Ne-a spus că-l cheamă Carol Nikuska. L-am urmărit mai mult timp cum lucrează. Mișcărilor sale sînt precise. Când observă că s-a rupt cite un fir, îl înroadă cu dibăcie. Zilnic, Carol Nikuska își depășește planul de producție cu 3 kg fire.

Astfel lucrează și muncitorii frunțase Ana Dungă, Maria Popp și Eva Silasy.

În secție întrecerea continuă cu același avînt.

Pe comunistul Bogdan Hudema, șeful secției preparație în țesătorie îl găsești tot timpul printre oameni, printre mașini, interesându-se de aprovizionarea secției cu materii prime. Datorită preocupării lui, secția obține bune rezultate.

În această secție firele venite de la filatură trec prin mașinile de depănare. O parte din fire merg la mașinile de canelat pentru bătătură, iar altă parte la urzitorii unde se pregătesc urzile pentru încheiat. După ce urzile au fost încheiate, trec la secția de nevedit pentru secția țesătorie.

Dacă vrei să vizitezi întreaga secție trebuie să urci pe scara la etajul I și II. Am urcat pînă la etajul II. Aici, o muncitoare aprovizionă continuu cu fire mașinile de depănare. Altele cîntăreau firele pentru a ține evidența producției. La mașina de depănare nr. 3 lucrează ulemista Floarea Vereș. Ea deapănă scurtele de diferite culori. Tot timpul e atentă la mașină și dă lucru de bună calitate.

Într-una din zile, secretara organizației de bază, tovarășa Maria Nistor s-a dus la tov. Eugenia Salagor. Aceasta lucra de zor la războiul de țesut. Secretara a privit-o o clipă zîmbind, iar apoi i-a spus:

— Uite, tovarășa Eugenia, despre ce este vorba. Vrem să înființăm o brigadă a păcii. Organizația de bază a partidului și comitetul de întreprindere cred că grupul vostru de războale e cel mai indicat să intre în brigadă, deoarece are și cele mai frumoase realizări. Ce părere ai?

— Bine, — spuse tov. Salagor, — eu sînt de acord și mă bucur că peste cîteva zile voi face parte din brigada păcii.

Apoi, secretara organizației de bază a vorbit cu țesătorul Anton Șipoș, cu maistrul Andrei Suli, cu conducerea sectorului. Toți au fost de acord să se înființeze noua brigadă.

În ziua de 12 aprilie, tov. Maria Csibi, președintele comitetului de întreprindere, a convocat o ședință cu țesătorii și țesătoarele pentru alcătuirea noii brigăzi. După ce a arătat însemnătatea înființării noii brigăzi, a spus:

— Acum eu cred că dumneavoastră trebuie să alegeți un responsabil al brigăzii.

— Eu îl propun pe tov. Anton Șipoș, a spus tov. Maria Salagor. Îl cunosc de mai mult timp, ca om harnic și priceput.

Și pentru că și alți muncitori au fost de acord cu această propunere, Anton Șipoș a fost ales responsabilul brigăzii.

— Eu unul, a spus tov. Șipoș, îmi dau angajamentul să muncesc cu toate forțele mele pentru a face ca brigada noastră să fie frunțasă pe țesătorie.

Au trecut două săptămîni de cînd 6-a înființat brigada păcii și realizările ei au început să se arate. Ea și-a depășit planul de producție cu 7,8 la sută, față de angajamentul luat de 3 la sută. Zilnic, graficul brigăzii urca tot mai sus și succesele obținute sînt tot mai mari. Membrii brigăzii păcii lucrează cu multă înzestrare. Ei vor să fie primii în întrecere, știind că dînd tot mai multe țesături de bună calitate peste plan, contribuie la reducerea prețului de cost al acestora, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

E. DREPTU

In cinstea conferinței raionale U. T. M.

Pentru a împlini cu cât mai multe succese conferința raională U.T.M., tinerii din comuna Hălăliș, raionul Lipova, și-au sporit eforturile în vederea terminării în întregime a însămînțării de primăvară.

Utemiștii au deslășurat o intensă muncă de lămurire în rîndurile celorlalți țărani muncitori de a însămînța la timp și la un înalt nivel agrotehnic, combătînd cu tarie concepțiile vechi de lucrare a pămîntului pe care le mai au unii cultivatori. În acest scop satul a fost împărțit pe secțiuni, fiecare tînăr avînd sarcina de a mobiliza cultivatorii din sectorul său de activitate să fotografieze orice oră bună de lucru. În felul acesta, cu tot timpul nefavorabil, toate culturile din epoca I-a au fost însămînțate lucrîndu-se acum din plin la însămînțatul culturilor din epoca II-a.

Un rol important în mobilizarea țărănilor muncitori l-a avut exemplul personal al ulemiștilor, ei fiind primii la însămînțări. De pildă, tinerii Constantin Huian, Ionel Blaj, Iosif Ușu și Ioan Sirbu au terminat printre primii însămînțările din epoca I-a, trecînd la însămînțatul porumbului.

În cinstea conferinței raionale U.T.M., tinerii din Hălăliș s-au angajat să muncescă cu tot elanul lor liniere pentru a termina toate însămînțările.

Aron Hanciu, coresp.

Insămînțează porumbul în curburile așezate în pătrat

Pentru ca însămînțările de primăvară să fie terminate într-un timp cât mai scurt, staul Țăranilor din comuna Gurba, raionul Ineu, deslășoară o intensă muncă de lămurire în rîndul țărănilor muncitori pentru ca aceștia să folosească întreaga capacitate de lucru a mașinilor și atelelor agricole.

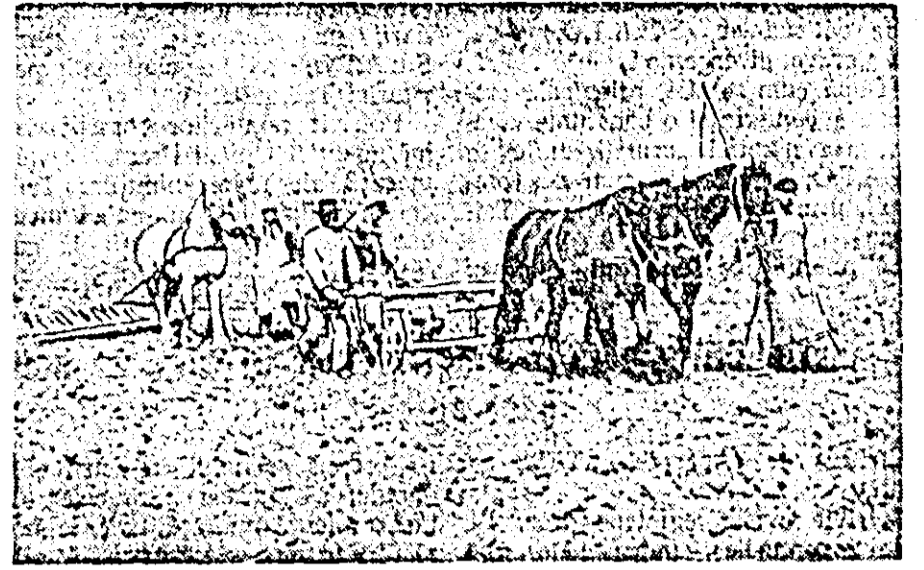
Țăranul muncitor Ștefan Jelecuseanu, a fost în această campanie, în fruntea țărănilor muncitori în ce privește executarea lucrărilor agricole de primăvară. În cinstea zilei de 1 Mai, el s-a angajat să însămînțeze un hectar cu porumb în curburile așezate în pătrat. Angajamentul luat a fost îndeplinit. Urmînd exemplul lui, și alți țărani muncitori din Gurba au însămînțat porumbul în curburile așezate în pătrat. Așa este țăranul muncitor Ioan Filipaș care a însămînțat 0,30 ha. cu porumb în curburile așezate în pătrat.

Ulemistul Pavel Oală, în vîrstă de numai 15 ani, a auzit că porumbul însămînțat în curburile așezate în pătrat aduce roade mai bogate la ha. Aceasta a spus-o și părinților lui care au însămînțat 0,30 ha. porumb în curburile așezate în pătrat.

Țăranii muncitori din Gurba s-au angajat ca în această săptămîină să termine însămînțarea culturilor de primăvară.

La însămînțatul porumbului

Ori ce zi, ori ce oră e deosebit de prețioasă. De acest lucru s-au convins și întovărășii din Micălaca. Ei știu că însămînțatul la timp sporește recolta Anul trecut, de pildă, au cules rod mai bogat de pe tarla însămînțată cu 5 zile mai de vreme, în curburile așezate în pătrat. Pe aceea ei grăbesc acum însămînțatul porumbului din care au și însămînțat 15 ha. în curburile așezate în pătrat.

În clișeu: clișua din întovărășii la semănatul porumbului. Lucrarea se face cu mașina în rînduri drepte spre a se putea prăși mecanic.

Unde duce lipsa de îndrumare a muncitorilor agricole

În comuna Periam, raionul Sînelcoul Mare, muncile agricole de primăvară sînt mult înlînzite.

Nu e de mirare că lucrurile stau așa. Comitetul executiv al statului popular comunal s-a mulțumit cu măsurile luate la începutul primăverii, cînd s-a preocupat oarecum de pregătirea campaniei agricole. Tînd șansa de posibilități: comunei, comitetul executiv s-a angajat atunci să mobilizeze cultivatorii spre a termina însămînțările pînă la 1 Mai, să însămînțeze 10 la sută din suprafața planificată pentru porumb, în curburile așezate în pătrat, etc. Aceste angajamente n-au fost însă împlinite. Întrecerea patriotică e inexistentă. Pînă în ziua de 28 aprilie, agitații organizate de bază n-au ieșit încă pe teren pentru a îndruma țărănilor muncitori să facă însămînțările la vreme. În Periam există 188 atele bune de lucru. Viteza zilnică de lucru planificată a fost 60 ha. însămînțări și 40 ha. arături. Au fost însă zile cînd în hotăr se ara și însămînța — cu tot timpul pierdut — doar o suprafață de 10—12 ha. Aceasta din cauză că din numărul total de atele leșeau abia 20—30 la timp, oamenii nefiind mobilizați spre a folosi fiecare oră bună de lucru.

Ploile au împiedicat în oarecare măsură deslășoarea normală a lucrărilor agricole. Dar de atunci a trecut mult timp și cu toate că pămîntul din hotarul Periamului permite executarea arăturilor și însămînțărilor, în zilele de 22, 23 și 24 aprilie — zile însorite — nici un atelaj n-a ieșit afară la cîmp. Asemenea zile au trecut multe. În Periam colectivii însămînțau ogoarele, iar atelele din sectorul individual făceau alte munci. De aceea nici măcar într-o singură zi viteza de lucru planificată n-a fost realizată.

În Periam sînt mulți producători, ca Iovl Nevrincean și Eugen Vis-

neschi care, lucrînd pămîntul după regulile agrotehnice, au obținut ani la rînd recolte bogate de grâu și porumb. Și anul acesta ei au fost primii în comună care și-au însămînțat ogoarele. Dar, aici sînt și țărani muncitori care n-au renunțat la metodele învechite de lucrare a pămîntului. Ei n-au dezmiriștit în vara trecută terenul, iar astăzi iarnă n-au cărat gunoi pe ogoare. Arătura pentru porumb au făcut-o la 8—10 cm. adîncime, iar semințele de porumb și floarea-soarelui le-au pus pe brazdă. Aceste metode învechite de lucru, care duc la scăderea producției, n-au fost combătute nici de către agronomul de la punctul agricol, Octavian Cosor, nici de către comitetul executiv al statului popular comunal.

Nerespectarea regulilor agrotehnice se datorește și faptului că cercul agrotehnic organizat astăzi iarnă la cîminul cultural, n-a funcționat. Lipsa de cunoaștere tehnică a regulilor agrotehnice se reflectă acum în campania agricolă de primăvară.

Experiența bună a frunțasilor recoltori bogate, a colectiviztilor, n-a fost popularizată în cadrul cîminului cultural și nici pe circumscripții pentru a fi aplicată de către toți producătorii.

Tempul este înaintat, iar în Periam însămînțările sînt înlînzite. Nu se mai admite nici o țărăneală. Lipsurile manifestate în comună trebuie lichidate fără înlînzire. Comitetul executiv al statului popular să ia măsuri pentru terminarea grabnică a însămînțărilor.

Din cauza că în Periam sînt producători care nu posedă atelele și nici mașinile de semănat porumb, comitetul executiv al statului popular trebuie să organizeze grupe de ajutor reciproc pentru a sprijini producătorii fără atele să-și însămînțeze în timpul cel mai scurt terenurile ar-

Ce e nou la noi în sat

Zilnic sosesc la redacția ziarului nostru numeroase scrisori în care corespondenții ne relatează diverse fapte petrecute în comunele și satele regiunii Arad.

Informațiile primite ne înștiințează despre succesele obținute de țărăni muncitori în lupta pentru terminarea grabnică a muncilor agricole de primăvară, despre noile lucrări de folos obștesc, etc.

MUNCILE AGRICOLE LA PAULIȘ

Țărăni muncitori din comuna Pauliș, raionul Lipova, folosesc încă care și țărani prietnici pentru muncile agricole de primăvară.

Pînă zilele trecute ei au făcut arături de primăvară pe o suprafață de 510 ha., însămînțînd 30 ha. cu orz, 47 ha. cu cartofi, 10 ha. cu floarea-soarelui, etc., fiind totodată grăpăși o suprafață de 667 ha. culturi de iarnă.

O muncă intensă s-a deslășurat și în sectorul legumicol. În sectorul viticol, pe 185 ha. s-a făcut dezgropatul și arcului viței de vie.

ILIE SILADI, coresp.

CARAVANA CINEMATOGRAFICĂ LA MARAUS

Mașina pe care stau scrise cuvintele „Caravana cinematografică” este așteptată cu mult interes de către țărăni muncitori din comuna Măruș, raionul Ineu. De curînd caravana a rulat în fața unui mare număr de locuitori din Măruș și satele aparținătoare filmul „Viața lui Lenin”.

COMUNA HALMAGIU A FOST ELECTRIFICATĂ

În urma sprijinului primit din partea statului și cu ajutorul țărănilor muncitori, comuna Halmagiu a fost electricificată în întregime.

OCTAVIAN TURUC, coresp.

IN SPRIJINUL CAMPAANIEI DE ÎNSĂMÎNȚĂRI

Cooperativa din satul Fibiș sprijină țărăni muncitori să termine cit mai grabnic însămînțările de primăvară. În acest scop cooperativa a fost bine aprovizionată cu fiare de plug, sape, casmole, etc. Țărănilor muncitori care au încheiat

contracte cu cooperativa li s-a pus la dispoziție pentru însămînțat peste 20.000 kg. cartofi, 500 kg. arpagic, precum și sîmînță de morcovi, varză, ardei, etc.

M. GROZA, coresp.

AU PREDAT VITELE CONTRACTATE

Crește numărul țărănilor muncitori din Grabași care încheie contracte cu O.R.A.C.A. pentru creșterea și îngrijirea de animale. Acei țărani muncitori care și respectă contractele se bucură de mari avantaje. De exemplu, colectivitul Ioan Grapp, predînd o vacă în greutate de 770 kg. a primit sumă de peste 6.400 lei, 3 fuse de piele, 2 kg. bumbac și o cantitate de talpă. Țăranul muncitor Nicolai Dușan din Saravale, pentru o vacă de 605 kg. a primit 4.040 lei, talpă, piele și bumbac. Totodată el a beneficiat de o reducere de 125 kg. la cola de furaje și 45 kg. la cola de carne.

IOAN SIMON, coresp.

Miscări țărănești în regiunea Arad la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX

Aspecte din situația țărănimii și a proleariatului agricol la sfîrșitul secolului al XIX-lea

În istoria frămîntărilor sociale care au avut loc în trecut pe teritoriul regiunii Arad, perioada cuprînzînd a doua jumătate a secolului al XIX-lea prezintă un interes deosebit.

Dezvoltarea noului mod de producție capitalist în industrie și în agricultură, diferitele aspecte ale luptei de clasă dintre proleariatul industrial și patronii capitaliști de la orașe, și dintre proleariatul agricol și țărănimia săracă pe de o parte și maril moșieri și chibaburi pe de altă parte, — acest proces social, trecut aproape complet sub lăcerea de istoriograful burghez, prezintă azi un deosebit interes pentru poporul nostru muncitor în cunoașterea tradițiilor sale de luptă împotriva exploataților săi externi și interni.

Prezentăm în cele ce urmează unele aspecte din situația țărănimii muncitoare și a proleariatului agricol, datorită dezvoltării capitalismului în agricultură pe teritoriul actual al regiunii Arad, urmînd să prezentăm, în alte articole frămîntările și mișcărilor țărănești rezultate al acestui proces, petrecute la noi mai cu seamă în ultimul deceniu al secolului trecut.

SITUAȚIA POLITICĂ

Ștergerea iobăgiei, datorită acțiunii revoluționare a maselor populare, la începutul revoluției din 1848 a dus la eliberarea țărănilor din comitatul Arad de majoritatea obligărilor feudale apăsătoare, și a nelezit calea dezvoltării pe tărîmul agriculturii a noului mod de producție, cel capitalist.

Temp de aproape 20 de ani, acces-

de prof. E. DÖRNER, asistent la Muzeul regional Arad

ta dezvoltare a capitalismului a avut un ritm extrem de încet, ea fiind intenționat frînăată prin regimul reacționar absolutist instaurat în Ungaria după înăbușirea revoluției din 1848 de către clasa stăpînitoare din Austria în frunte cu habsburgii. Dar înfrîngerile militare suferite de austrieci în războaiele din 1859 și 1866, precum și dese mișcări de eliberare ale națiunilor asuprite din peștritul imperiu austriac — romîni, unguri, sîrbi, slovaci, etc. — au silit pe habsburgi să găsească o altă soluție politică spre a menține jugul asupra popoarelor asuprite și de a împiedica totodată dezmembrarea imperiului austriac multinațional.

Pentru aceasta, habsburgii au încheiat în 1867 o înțelegere cu clasa stăpînitoare maghiară, potrivit căreia Ungaria fu unită cu Austria sub sceptrul aceluiași stăpîn odios: împăratul din casa de Habsburg. Prin compromisul din 1867 burghezia maghiară a renunțat la o mare parte a revendicărilor revoluției din 1848 printre care se număra și înlăturarea stăpînirii habsburgice.

Clasa stăpînitoare maghiară care monopolizase rolul de exploatare a tuturor maselor populare, indiferent de naționalitate, pe teritoriul Ungariei, avea de înfruntat după compromisul din 1867 atacul păturilor burgheze ale popoarelor de altă naționalitate, care își revendicau acum cu țărnie dreptul de a exploata într-o măsură mai mare decît înainte, poporul lor respectiv.

În lumina celor arătate e clar că compromisul din 1867 n-a adus nici o îmbunătățire în situația oamenilor muncii, fie romîni, unguri, germani, etc., care au rămas și mai de parte exploatați și lipsiți de orice drepturi politice.

DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI ÎN AGRICULTURĂ

Între anii 1867—1880 pătrunderea capitalismului în agricultură, înfrînată în anii anteriori, a luat proporții tot mai mari. Investiția capitalului, importat mai ales din Austria, în întinsele gospodării ale nobililor, mari proprietari de moșii, a făcut posibilă și chiar necesară folosirea mașinilor moderne, introducerea de tipuri noi de pluguri, mașini de treierat, etc. Muncile pe marile domenii agricole erau conduse de specialiști. Toate acestea au avut drept urmare creșterea producției agricole, muncile deslășurîndu-se într-un timp mult mai scurt și în condiții avantajoase pentru marii proprietari.

Astfel secerișul, care cu mijloacele de producție feudale dura în trecut peste două luni de zile, se putea acum executa în patru săptămîni, iar treierîșul, care se făcea în trecut după metode primitive în tot timpul iernii, se putea termina acum în cîteva săptămîni. Datorită uneltelor și mașinilor noi, muncile la care în trecut erau necesari 100 de muncitori agricoli, acum se putea executa cu numai 40—50.

În acest fel capitalul investit în agricultură a făcut nerentabilă pentru capitaliștii munca unor mase întregi de proleariat agricoli, care chiar în orașe nu se puteau plasa decît într-un număr extrem de redus, datorită

pușinelor întreprinderii industriale existente în acea perioadă de timp. Totodată, datorită crizei agrare, care s-a manifestat deosebit de puternic în părțile noastre după anul 1880, mii de țărani cu proprietăți mici și mijlocii și-au pierdut pămînturile, îngroșînd rapid numărul crescînd al muncitorilor zileri în agricultură, adică al proleariatului agricol.

Potrivit statisticii din 1895 din întreaga Ungarie, de care aparțineau atunci și actuala regiune Arad, gospodăriile țărănești sub 100 iugăre, formînd 99 la sută din totalul gospodăriilor agricole din țară, posedau doar 56,3 la sută din suprafața arabilă a țării. În același timp gospodăriile cu peste 100 iugăre, formînd doar 1 la sută din totalul gospodăriilor agricole, aveau în folosință restul suprafeței arabile a țării.

REPARTIȚIA PROPRIETĂȚILOR AGRICOLE ÎN COMITATUL ARAD

În ultimul deceniu al secolului trecut peste 70 la sută din întreaga populație a comitatului Arad se înțeleținea cu agricultura. Datele statistice din anii 1890—1900 prezintă cifre grațioase despre mișcarea populației agricole datorită pătrunderii capitalismului în agricultură.

În anul 1896 existau în comitatul Arad 369 proprietari de suprafețe agricole de peste 100 iugăre de pămînt. Încă în anul 1900, numărul lor scade la 199, dovadă că, numai în 4 ani, 170 de mari proprietari, din cauza crizei agrare au căzut în rîndul celor cu posesiuni cu mai puțin de 100 de iugăre.

În 1898, conform datelor oficiale, existau în comitatul Arad 74 de nobili, respectiv mari moșieri, care stăpîneau domenii întinse de peste 1.000 iugăre. Prin exploatarea nemiloasă a mii de țărani săraci, de argași și proleariat agricoli, acești mari proprietari realizau cîștiguri fantastice.

Așa de exemplu, domeniul nobiliar al grolului Zselensky Robert de la Utvinș, numărînd peste 6.000 iugăre cadastrale, aducea un venit anual de peste 30.000 florini. Moșia de la Macea a grolului Károly Tiberiu, cu peste 7.600 iugăre cadastrale, totaliza într-un an un cîștig de peste 84.000 florini. Domeniul de la Pincota al duceleui Sulkowsky Iosif, acoperînd 36.523 iugăre, îi aducea acestuia un venit anual de 150.000 florini. Unul din cele mai mari domenii personale, ca de exemplu cel de la Chișneu-Criș al arhiduceului Iosif de Habsburg, cu aproape 40.000 iugăre cadastrale, pe care lucrau în permanență 490 argași și servitori, 28 de funcționari și sute de muncitori zileri sezonieri, în timpul verii, aducea un venit de peste 250.000 florini anual.

Față de marii proprietari de moșii cu peste 100 sau chiar 1.000 de iugăre, în anul 1.900 se aflau în comitatul Arad 21.000 țărani, capii de familie, avînd proprietăți agricole sub 100 dar mai ales sub 30 și 20 iugăre, precum și 11.825 țărani mijlociași și săraci, capii de familie, cu posesiuni între 1—10 iugăre.

Față de subțierea continuă a păturii marilor proprietari de pămînt, însoțită de sărăcirea și exproprierea crescîndă a sutelor și miilor de țărani mijlociași și săraci, numărul muncitorilor zileri, al proleariatului agricol era în rapidă creștere. Acest proces de pauperizare continuă a țărănimii s-a făcut simțit mai ales în urma declanșării marilor crize agrare din ultimul sfert de veac al secolului al XIX-lea.

În anul 1898 numărul muncitorilor agricoli zileri în comitatul Arad era, conform statisticilor oficiale, de 27.136. În 1900 numărul lor a crescut la 39.554. Aceasta ne dovedește că în decurs de numai 2 ani, rîndurile muncitorilor agricoli zileri s-au în-

groșat cu 12.418 oameni, în majoritate țărani săraci, mici proprietari agricoli.

În datele de sus nu sînt cuprinși acei țărani ruinați care au luat calea orașului, îngroșînd rîndurile proleariatului industrial, precum și acei țărani, care au părăsit cu sutele locul lor de baștină pentru a găsi condiții de trai mai bune în țări străine.

CONDIȚIILE MIZERE DE VIAȚĂ ALE MUNCITORILOR AGRICOLI

Continua pauperizare a țărănimii în a doua jumătate a secolului al XIX-lea a avut drept consecință înrăutățirea crescîndă a condițiilor de existență a țărănilor săraci și a proleariatului agricoli în comitatul Arad.

În privința locuinței cele 3—4 familii de muncitori, angajați ca argași pe marile domenii ale grolilor sau ale chibaburilor, erau îngrămădite în cite o mică încăpere insalubră, în timp ce muncitorii sezonieri se adăposteau pe unde puteau, în poduri, grajduri, șure, etc.

Față de cantitatea muncii prestate, cîștigul proleariatului agricol era deosebit de scăzut. Se folosea din plin munca femeilor și a copiilor, care era mai ieftină. În comitatul Arad un bărbat putea cîștiga pe zi doar 59, o femeie 41, iar un copil 23 crăițari. În cele maximum 150 zile de cîștig pe an, un bărbat putea primi cam 120 florini, socolînd 1 florin egal cu 100 crăițari. În același timp 1 kg. de carne de porc costa 50 crăițari.

Reiese din aceasta, situația deosebit de îngrîșorătoare a alimentației țărănilor săraci și a proleariatului agricoli. Pe baza unui recensămînt ge-

(Continuare în pag. 4-5)

